РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 19 декември 2008 година

за създаване на Комитет от експерти по въпросите на командироването на работници

(2009/17/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като има предвид, че:

(1) Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги [1], и по-специално член 4 от нея, налага ясни задължения по отношение на сътрудничеството между националните администрации и задължава държавите-членки да създадат необходимите условия за такова сътрудничество. Освен това в посочената директива се определя ясно задължение за държавите-членки да вземат необходимите мерки, за да направят информацията за условията за наемане на работа общодостъпна не само за чуждестранните доставчици на услуги, но и за съответните командировани работници.

(2) В съобщението си от 13 юни 2007 г. до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги: да увеличим максимално ползите от него и неговия потенциал при едновременно гарантиране на закрилата на работниците“ [2], Комисията оповести намерението си да учреди комитет на високо равнище с оглед оказване на подкрепа и съдействие на държавите-членки при определянето и обмена на добри практики, да институционализира съществуващата неформална група от правителствени експерти и официално да включи социалните партньори за редовно участие в работата му.

(3) В Препоръката си от 3 април 2008 г. за разширяване на административното сътрудничество в контекста на командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги [3] Комисията посочва, че държавите-членки следва да вземат активно участие в системен и официален процес на определяне и обмен на добри практики в областта на командироването на работници в рамките на всеки един форум за сътрудничество, създаден от Комисията за тази цел.

(4) В заключенията си от 9 юни 2008 г. Съветът прикани Комисията да институционализира неформалната група по командироването на работници чрез създаването на комитет от експерти.

(5) Съгласно споменатите по-горе заключения на Съвета комитетът, който трябва да бъде създаден, следва да създаде контакти с публичните структури, натоварени с контролни функции, като например трудовите инспекторати, а също и на подходящи нива и в съответствие с националното право и практика, официално и редовно да включва в работата си социалните партньори, и по-специално представители на социалните партньори в секторите, където често се използва трудът на командировани работници.

(6) Поради това е необходимо да се учреди комитет от експерти в областта на командироването на работници и да се определят неговите задачи, отговорности и структура.

(7) Комитетът на експертите следва, *inter alia*, да подкрепя и подпомага държавите-членки при идентифицирането и обмяната на опит и добри практики, да насърчава обмена на подходяща информация, да разглежда всички въпроси и трудности, които биха могли да възникнат при практическото прилагане на законодателството, отнасящо се до командироването на работници, както и при неговото спазване на практика, и да следи отблизо напредъка, постигнат в подобряването както на достъпа до информация, така и на административното сътрудничество, включително и при разработването на евентуална електронна система за обмен на информация.

(8) Комитетът следва да бъде съставен от експерти, представляващи националните органи, които във всяка държава-членка са отговорни, на които е възложено или които участват в изпълнението, прилагането и следят за спазването на правилата, приложими спрямо командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги. Тези експерти трябва да разполагат с пълния спектър от знания, умения и опит в различните области на политиката, които са обект на внимание. В съответствие с националното законодателство и практика специализираните органи, отговарящи за контрола над законодателството, като например инспекциите по труда, както и социалните партньори, биха могли да бъдат представлявани в рамките на комитета.

(9) Комитетът следва официално и редовно да включва в работата си социалните партньори на европейско равнище, по-специално тези, които представляват секторите с по-висока честота на използване на труда на командировани работници, като например строителство, работа по временно заместване, хотелиерство и ресторантьорство, селско стопанство и транспорт. Той също следва да може да разчита на опита на специалисти със специфична компетентност по даден въпрос, включен като точка от дневния му ред.

[1] ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.
[2] COM(2007) 304 окончателен.
[3] ОВ C 85, 4.4.2008 г., стр. 1.

(10) Представители на държавите от ЕИП/ЕАСТ, на надзорния орган на ЕАСТ, на присъединяващите се страни и страните кандидатки и Швейцария следва да получат възможност да участват като наблюдатели.

(11) Следва да бъдат предвидени правила за оповестяването на информация от страна на членовете на комитета, без да се накърняват правилата на Комисията относно сигурността, изложени в приложението към Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията ([1]).

(12) Личните данни, свързани с членовете на комитета, следва да бъдат обработвани в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ([2]).

(13) Възникналите разходи следва да бъдат финансирани по силата на Решение № 1672/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. за създаване на програма на Общността за заетост и социална солидарност — „Прогрес“ ([3]),

РЕШИ:

Член 1

Създаване се експертен комитет, чието наименование е „Комитет от експерти по командироването на работници“, наричан по-долу „комитетът“.

Член 2

Задачи

Задачите на комитета са да:

1. подкрепя и подпомага държавите-членки при идентифицирането и насърчаването на обмяната на опит и добри практики;

2. насърчава обмена на полезна информация, включително информация относно съществуващите форми на (двустранно) административно сътрудничество между държавите-членки и/или социалните партньори;

3. разглежда всякакви въпроси, трудности и специфични въпроси, които могат да възникнат във връзка с изпълнението и практическото прилагане на Директива 96/71/ЕО или националните мерки по изпълнението, а също и във връзка с контрола по практическото прилагане на директивата;

4. разглежда всякакви евентуални трудности, които могат да възникнат при прилагането на член 3, параграф 10 от Директива 96/71/ЕО;

5. следи постигнатия напредък при подобряване както на достъпа до информация, така и на административното сътрудничество, и в този контекст, *inter alia*, да оцени различните варианти на подходяща техническа подкрепа за информационния обмен, необходим за подобряване на административното сътрудничество, включително електронна система за обмен на информация;

6. разглежда възможностите за подобряване на ефективното зачитане и прилагане на правата на работниците и при необходимост, за защита на положението им;

7. пристъпва към задълбочен анализ на практически проблеми на трансграничния контрол по прилагането на законодателството, с цел решаване на съществуващите проблеми, подобряване на практическото прилагане на съществуващите правни инструменти, а също и за подобряване на взаимопомощта между държавите-членки в случай на необходимост.

Член 3

Членство — назначаване

1. Всяка държава-членка определя двама свои представители в комитета. Те могат да посочат и по двама заместници.

При назначаването на свои представители държавите-членки следва да включат публичните органи, като инспекциите по труда, които отговарят за контрола на законодателството, приложимо към командировани работници. Те могат също така, в съответствие с националното законодателство и/или практика, да включат в работата си и социалните партньори.

2. Представители на социалните партньори на общностно равнище, както и представители на социалните партньори в областите с висока честота на използване на труда на командировани работници, могат да присъстват на заседанията на комитета като наблюдатели съгласно процедурите, определени от техните организации и Комисията.

Представителите се назначават от Комисията по предложение на съответните социални партньори на общностно или отраслово равнище.

Тази група от наблюдатели е в състав от максимум 20 членове, разпределени както следва:

— петима членове, представляващи организациите на работодателите на общностно равнище;

— петима членове, представляващи организациите на работниците на общностно равнище;

([1]) ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 315, 15.11.2006 г., стр. 1.

— не повече от 10 представители на социалните партньори (разпределени поравно между организациите на работодателите и на работниците) в секторите с висока честота на използване на труда на командировани работници.

3. Представители на държавите от ЕИП/ЕАСТ, на надзорния орган на ЕАСТ, на присъединяващите се страни и страните кандидатки и Швейцария могат също да присъстват на заседанията на комитета като наблюдатели.

4. Имената на членовете се събират, обработват и публикуват в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001.

Член 4

Функциониране

1. Председателството на комитета се осигурява от Комисията.

2. Със съгласието на Комисията могат да бъдат създавани подгрупи за разглеждане на отделни въпроси съгласно мандат, определен от комитета. Тези подгрупи се разпускат веднага след като бъде изпълнен мандатът им.

3. Със съгласието на Комисията за участие в работата на комитета или подгрупите могат да бъдат канени експерти поотделно за всеки конкретен случай, които може да включват представители на международни организации със специфична компетентност по конкретна точка от дневния ред, ако това е полезно и/или необходимо.

4. Комитетът и неговите подгрупи заседават по правило в помещенията на Комисията в съответствие с определената процедура и график. Той може да проведе свои заседания и на други места, в частност по предложение на държава-членка, която желае да бъде домакин на заседанието на комитета или на някоя от неговите подгрупи във връзка със събитие от особен интерес за комитета, за неговата/ите подгрупа/и) или за посочената държава-членка.

Комисията осигурява секретариата на комитета. Други длъжностни лица от Комисията, които имат специален интерес към работата на комитета, могат да присъстват на заседанията на комитета и на неговите подгрупи.

5. Комитетът приема свой процедурен правилник въз основа на стандартния процедурен правилник, приет от Комисията.

6. Информацията, получена в резултат на участието в обсъжданията в комитета или в дадена негова подгрупа, не се разпространява, ако по мнението на Комисията тази информация засяга въпроси от поверителен характер.

7. Комисията може да публикува в Интернет на оригиналния език на съответния документ резюме, заключение или частично заключение или работен документ на комитета.

Член 5

Възстановяване на разходи

Комисията възстановява пътните, а когато е необходимо и дневните разноски на членовете, наблюдателите и поканените експерти във връзка с дейностите на комитета в съответствие с правилата на Комисията за възстановяване на разходите на външни експерти.

Членовете, наблюдателите и експертите не получават възнаграждение за предоставяните от тях услуги.

Нуждите от човешки и административни ресурси се покриват със средствата, които могат да бъдат предоставени на управляващата генерална дирекция в рамките на годишната процедура за отпускане на средства при отчитане на бюджетните ограничения.

Член 6

Влизане в сила

Настоящото решение поражда действие от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2008 година.

За Комисията
Vladimír ŠPIDLA
Член на Комисията